

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikleid 21, 45, 49, 56 ja 63 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (¹), artikleid 22 ja 24 tuleb tõlgendada selliselt, et nendega on vastuolus Flandria piirkonna 27. märtsi 2009. aasta maa- ja kinnisvarapoliitikat käsitleva dekreeidi 5. raamatus „Oma piirkonnas elamine” sätestatud kord, mis seab teatud valdades ehk nn sihtvaldades maa ja sellel asuvate hoonete üleandmisele tingimuse, et omandaja või rentnik tõendab, et tal on nende valdadega piisav seos dekreeidi artikli 5.2.1 lõike 2 tähenduses?

(¹) ELT L 158, lk 77.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria regionale di Milano (Itaalia) 2. mail 2011 — 3D I srl versus Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Kohtuasi C-207/11)

(2011/C 211/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria regionale di Milano

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: 3D I srl

Vastustaja: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Eelotsuse küsimus

Kas sellised liikmesriigi õigusnormid nagu Itaalia omad, mis on sätestatud 30. detsembri 1992. aasta seadusandliku dekreeidi nr 544 artikli 2 lõikes 2, mille kohaselt tuleb aktsiate üleandmise või vahetamise korral maksustada kapitali kasvutulu, mille üleandev äriühing on üleandmise tulemusel saanud ning mis võrdub üleantud aktsiate või osade algse ostukulu ja nende hariliku väärtuse vahega, välja arvatud juhul, kui üleandev äriühing on kandnud oma bilanssi vastava reservfondi, mille suurus vastab üleandmise käigus tekkinud kasvutulule, on sellisel juhul, nagu käsitletakse käesolevas kohtuasjas, vastuolus nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/434/EMÜ (¹) eri liikmesriikide äriühingute ühinemise, jaotumise, varade üleandmise ja osade või aktsiate asendamise puhul rakendatava ühise maksustamissüsteemi kohta artiklitega 2 ja 4 ning artikli 8 lõigetega 1 ja 2?

(¹) EÜT L 225, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 142.

Internationaler Hilfsfonds e.V. 29. aprillil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 24. märtsi 2011. aasta määruse peale kohtuasjas T-36/10: Internationaler Hilfsfonds e.V. versus komisjon

(Kohtuasi C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Internationaler Hilfsfonds e.V. (esindaja: advokaat H. Kaltenecker)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Taani Kuningriik

Apellandi nõuded

— tühistada vaidlusalune akt ning teha asjas lõplik otsus või teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uueks otsustamiseks;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant on humanitaarabi valdkonnas tegutsev Saksa õiguse alusel loodud valitsusväline organisatsioon. Kohtuvaidluse põhjustas tema ja komisjoni vahel sõlmitud leping „LIEN 97-2011” seoses Kasahstanis organiseeritud meditsiiniabi programmi kaasrahastamisega. 1999. aasta oktoobris ütles komisjon nimetatud lepingu ühepoolselt üles ja lõpetas ühepoolselt programmi, omamata apellandi arvates selleks alust.

Apellant üritab lepingu lõpetamisest alates aru saada, mis põhjustel katkestas komisjon apellandi ja Kasahstani valitsuse arvates olulise ning edukalt alustatud projekti. Apellant oletab, et tegemist on ametiseisundi kuritarvitamisega ning on püüdnud mitme Euroopa ombudsmani juures ning liidu kohtutes toimunud menetluse abil saada õigust tutvuda komisjoni kõigi selle asjaga seotud dokumentidega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (edaspidi „määrus nr 1049/2001”) alusel. Komisjon keeldub tutvumise võimaluse andmisest täies ulatuses.

Apellatsioonkaebuses vaidlustatakse Üldkohtu määrus, millega viimane jättis vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata apellandi tühistamishagi komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse peale, millega see keeldus taas kord kõigi dokumentidega tutvumise võimaluse andmisest, ning mõistis kohtukulud välja apellandilt. Apellant heidab ette, et Üldkohus arvutas ja tõlgendas valesti hagi esitamiseks ettenähtud tähtaega.